

ROZEZNĀ•TE - POZNĀ•TE - NAJDETE? - XLXI.

ĀĀEtrtek, 04 bĀ™ezen 2010

Já na básniĀ•ky moc nejsem, kromĀ› tĀ›ch od Plíhala, VodĀ^anskýho a Skoumala. Ty jsou takový krátký úderný, ty si pamatuju. V dobách pubertálních jsme se místo v prvomájovém prĀ•vodu courali se spoluĀ¾áky pod BezdĀ›zem, spali pod šírákem a na stĀ™ídaĀ•ku pĀ™edĀ•ítali z Máje. Za ty tĀ™i dny jsme ho otoĀ•ili tolikrát, Ā¾e kdybyste mĀ› vzbudili o pĀ™ vystĀ™ihnu ho jako z partesu. Tenkrát, dneska uĀ¾ ne :-)))

V dobách postpubertálních jsem roky pĀ™edĀ•ítala hlavnĀ› verše jako „myšky z myších jestlí tuze rády kreslí" a „okurĀ•iĀ•ko, okurĀ•iĀ•ko, nechoĀ• k lesu na políĀ•ko, myška tam má domeĀ•ek, ukousne ti koneĀ•ek". S tĀ›ma si ostatnĀ› vystaĀ•ím i dneska, papoušek Mikoušek je miluje, Máj ho nebaví. HrubínĀ›v ŠpalíĀ•ek je u nás tímpádem stále v kurzu. Ale pĀ™esto jsem se - na Danielin pokyn "ohlednĀ› oblíbené básnĀ›" - zamyslela a jednu uĀ¾ pozapomenutou jsem si vybavila a pro vás ji nyní dávám v plen. Jestlí pak uhodnete autora a název? MĀ•ra

Byla rada kol boĀ¾ího trĀ•nu
svolána, by Satan mĀ›l svou vĀ•li.
Slétli andĀ›lé se s nebes konĀ•in
vzlétl také Satan šumnĀ› zdĀ•li. A BĀ•h kynul. Bylo ticho, ticho.
„Satane, nuĀ¾ prones slovo svoje!"
AndĀ›l dĀ›su uklonil se pánu :
„Pozdravena koruna buĀ• Tvoje! Vznáším Ā¾alobu pĀ™ed tváĀ™í nebes,
Ā¾alobu na Tebe, Hospodina,
Ā¾es dal zrádnĀ› lidstvu na spasení
královského Mariina syna. Dals mnĀ› lidstvo darem za hĀ™ích jeho
bych je spoutal Ā¾alem, vĀ›Ā•nou nocí,
zĀ¾elelo se Ti zas lidstva toho,
a Ty saháš na koĀ™en mé moci!" „Dávám syna svého jediného,
jeho Ā¾ivot lidstva za spasení.
Není, Satane, to cena plná ?"
Satan volá: „Není, BoĀ¾e, není!" „NuĀ¾e pĀ™idej ty, a pĀ™idej dále
kaĀ¾dý andĀ›l, co jich po mém nebi,
muk mu velkých, neĀ¾li na kĀ™íĀ¾ smrti
pĀ™ibijí ho studenými hĀ™eby!" Vystoup' Cherub: „Dej mu v kalich nevdĀ›k,
onen nevdĀ›k, jenĀ¾ aĀ¾ k nebi kĀ™iĀ•í,
Ā¾e ti, pro neĀ¾ mladý Ā¾ivot dává,
sami „Kamenuj!" a „Na kĀ™íĀ¾ " Ā™iĀ•í!" Vystoup' Seraf: „Dej mu bolest onu,
která srdce bodá nejlítĀ›ji:
ti, jeĀ¾ k sobĀ› vinul nejtouĀ›nĀ›ji,
Ā¾e ho zalhou, zradí, opouštĀ›ji!" Vystoup' TrĀ•n: „Nech pocítiti jeho,
Ā¾e ho opustilo celé nebe,
nech ho zoufat, Ā¾es i Ty odvrácen
a Ā¾e ztratil, BoĀ¾e, také Tebe!" A BĀ•h kynul: „Satane, ty slyšíš!
Je to dosti lidstva za spasení?"
AndĀ›l dĀ›su, rozpĀ™áh kĀ™ídla chará,
volá nebem: „Není, BoĀ¾e, není! Jedna bolest nad bolesti všechny,
jedna muka nade všechna muka -
pod kĀ™íĀ¾em stĀ› matka, by syn vidĀ›l,
jak to její srdce hoĀ™em puká! zde pro kontrolu vyluštĀ›ní